

بررسی اپیدمیولوژیک خشونت و ارتباط آن با سن و جنس و محل درگیری، استان

اصفهان، سال ۱۳۸۷

دکتر فاطمه سخنوری^۱، دکتر محسن مصلحی^۲، حسین نوازی^۳، دکتر رضا فدایی نوبی^۴

۱- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان- آموزش سلامت مرکز بهداشت شماره ۲ اصفهان. ۲- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان- مدیر مرکز بهداشت شماره ۲ اصفهان. ۳- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان- کارشناس سوانح مرکز بهداشت استان اصفهان. ۴- دانشگاه علوم پزشکی اصفهان- مدیر گروه مبارزه مرکز بهداشت استان اصفهان.

چکیده

مقدمه: خشونت، پرخاش و پرخاشگری را از این منظر که در محدوده روابط متقابل اجتماعی تجلی و بروز می‌یابند می‌توان پدیده‌های اجتماعی- روانی تلقی نمود. خشونت به دنبال منازعه آسیبی است که به‌طور عمدی توسط فرد یا گروه کوچکی از افراد اعمال می‌گردد و یک مشکل جدی سلامت عمومی در بسیاری از کشورها است. طبق تخمین سازمان جهانی بهداشت در سال ۲۰۰۰ خشونت مسوول ۱۶۵۸۰۰۰ مورد مرگ و بیش از ۴۶۰ میلیون سال عمر تلف شده به علت مرگ و ناتوانی (DALY) است. الگوی خشونت به دنبال منازعه و متغیرهای مرتبط با آن در کشورهای مختلف متفاوت بوده و تابع عوامل اجتماعی- اقتصادی، قانونی در دسترسی به سلاح می‌باشد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه توصیفی- تحلیلی گذشته نگر است. آمار و اطلاعات از طریق برنامه نرم‌افزاری حوادث مرکز بهداشت استان اصفهان جمع‌آوری و سپس تجزیه و تحلیل گردیده است.

یافته‌ها: آمار نشان می‌دهد که در سال ۱۳۸۷ در کل ۴۵۶۹ مورد خشونت اتفاق افتاده است که ۴٪ کل حوادث را تشکیل می‌دهد. از این میان ۴۱۰۸ مورد از خشونت اتفاق افتاده (۹۰٪) از سوی مردان و ۴۶۱ مورد (۱۰٪) از سوی زنان اتفاق افتاده است. از نظر گروه‌های سنی درگیر، گروه سنی ۲۴-۲۰ سال با مجموع ۱۳۰۷ مورد (۳۰٪) در رده اول و گروه سنی ۱۹-۱۵ سال با ۹۰۰ مورد (۱۹/۷٪) در رده دوم و گروه سنی ۲۹-۲۵ سال با ۸۶۷ مورد (۱۹٪) و سپس گروه سنی ۳۴-۳۰ سال با ۴۶۰ مورد (۱۰٪) بوده است و سایر گروه‌های سنی در رده‌های بعدی قرار دارند. از نظر محل درگیری بیش‌ترین محل درگیری کوچه و خیابان با ۲۷۱۹ مورد (۵۹٪) سپس منزل با ۷۱۱ مورد (۱۵/۵٪) و پس از آن اماکن عمومی با ۵۱۸ مورد (۱۱/۳٪) و محل کار با ۹۵ مورد (۴/۳٪) بوده است و سایر موارد در صد کمی را شامل می‌شود. از نظر منطقه حادثه ۴۰۹۵ مورد از خشونت‌ها (۸۹٪) در مناطق شهری و ۳۳۳ مورد (۸٪) در مناطق روستایی و ۳٪ باقیمانده در مناطق شهری روستایی اتفاق افتاده است.

نتیجه‌گیری: مهم‌ترین نکته در مطالعه این آمار به سن ایجاد خشونت بر می‌گردد. بیش‌ترین سن گرفتار در گروه جوان و فعال جامعه است که در صورت ایجاد آسیب‌های جسمی جدی، علاوه بر هزینه‌های درمان سبب وارد شدن صدمات اقتصادی به علت از کار افتادن نیروی فعال کار در جامعه می‌گردند و نکته دیگر درگیری در جنس مذکر است. با توجه به اینکه بیش‌ترین موارد خشونت در مناطق شهری اتفاق افتاده است و این مسأله که خشونت را ناشی از عوامل اجتماعی و اقتصادی می‌دانیم برنامه‌ریزی در جهت ایجاد شغل، ایجاد تفریح و شادی در جوانان و نیز آموزش مهارت‌های زندگی از طریق کتب درسی می‌تواند کارگشایی در زمینه کاهش استرس، کاهش پرخاشگری و به دنبال آن کاهش خشونت در قشر جوان جامعه گردد. در عین حال به نظر می‌رسد ثبت موارد خشونت به تنهایی مشکلی را حل نمی‌کند و می‌بایست در فرم‌های مربوط به ثبت حوادث ستونی برای علت ایجاد خشونت اضافه گردد و برای کاهش موارد در زمینه علل آن برنامه‌ریزی‌های لازم انجام شود.

واژگان کلیدی: خشونت، پرخاش، DALY، عوامل اجتماعی و اقتصادی.

شماره پوستری: ۱۱۱